

Vo všetkých chotároch nášho Slovenska vídame na poli či pri ceste kríž, často ozdobený kytičkou poľných kvetov. Je to výraz viery a veľkej úcty našich predkov k znameniu našej spásy. Tieto kríže sú tiež široko - ďaleko viditeľným znakom toho, že naši otcovia nezačali žiadnu prácu bez znamenia kríža. Naše matky neodkrojili chlieb svojim deťom skôr, ako by čerstvý bochník nepoznačili znakom kríža. Naši rodičia značili pred spánkom čielka deťúreniec krížikom a žiadne odlúčenie sa dieťaťa - i dospelého - od domova sa nezaobišlo bez rodičovského požehnanja.

Každé stretnutie s kňazom, každý kontakt s ním bol doplnený jeho kňazským požehnaním. Znamenie kríža sprevádzalo našich predkov v každodennom živote od kolísky až po hrob. Aká škoda, že desaťročia, nežičlivé prejavom viery, ale tiež aj zrýchlené tempo života, ktorému sme podľahli, odsunulo tieto krásne, duši prospešné a pokoj prinášajúce kresťanské zvyky našich otcov do úzadia a postupného zabudnutia...

Istý starší kňaz povedal: „Je mi vždy veľkou útechou, keď si pomyslím, že som vo svojom kňazskom živote veľa požehnával. Žehnal som nielen svojich farníkov, ale všetkých ľudí, zvlášť chorých, trpiacich, umierajúcich, ba aj neveriacich, hriešnikov a potom všetkých, čo sa zasvätili Bohu a všetky úbohé duše v očistci. Žehnal som vo dne, v noci, niekedy z posledných síl, keď som ležal na lôžku chorých. Silu žehnanja som cítil aj na sebe samom, na tele i na duši a vždy

som bol za to vďačný.

Kňazské ruky sú žehnajúce ruky a to rovnako ruky jednoduchého kňaza, ako ruky pápeža. V požehnaní každého kňaza je čosi veľkého. Pôsobia silou Ducha Svätého a sprostredkujú milosť a Božiu pomoc. Požehnanie vytrhuje ľudí a veci z moci Satana. Slová, vnuknuté Ježišom, potvrdzujú veľkosť kňazského žehnaní: „Keď žehná kňaz, vtedy žehnám Ja. Z môjho Božského Srdca prúdi vtedy na teba hojnosť milostí, Do požehnaní v mojom mene, vkladám veľkú silu. Pamätaj, že je to niečo veľkého, keď dostávaš požehnanie od kňaza. Z požehnaní vyžaruje moja Božská svätosť. Mojm požehnaním dostávaš lásku ku láske, silu k utrpeniu, posilu pre telo i dušu. Moje sväté požehnanie obsahuje pomoc pre všetky potreby ľudí. Vychádza z nekonečnej lásky môjho Srdca. Čím zbožnejšie sa udeľuje a prijíma, tým mocnejší je jeho účinok. Požehnanie je väčšie, nekonečne väčšie ako tisíce svetov. Dá ti vždy viac ako čakáš. Pri každom požehnaní sa znovu spájaš so mnou, znovu ťa posväcujem, znovu ťa zahŕňam do milostí lásky a ochrany Môjho Srdca. Buď dieťaťom požehnaní a potom aj ty budeš požehnaním pre druhých!"

Ako posledný skutok svojej lásky nám náš Spasiteľ, vystupujúc do neba, daroval svoje požehnanie. Vo svojich učeníkoch chce žehnať ďalej, po všetky časy. Kňazské požehnanie čerpá z nekonečného bohatstva Srdca Ježišovho a preto má veľkú uzdravujúcu, posväcujúcu a ochrannú silu. Kňaz môže sviatosť udeľovať len pri splnení podmienok, ale žehnať môže vždy a všade. Aj keď je chorý, prenasledovaný, alebo väznený.

Dojímavý príbeh rozpráva istý kňaz - väzeň, ktorý dlho pracoval v jednej továrni v koncentračnom tábore v Dachau. Jedného dňa ho účtovník tábora požiadal, aby mu prišiel posvätiť novozriadený byt a jeho rodinu. „Stál som tam ako úbohý väzeň v páskovanom oblečení väzňov. Nikdy som nedvíhal ruky k požehnaníu s takým dojatím ako vtedy. Hoci som bol už dlhé roky poznačený pečaťou vyvrheľa, bol som stále kňazom. Požiadali ma, abysom darovalto jediné, čo som vtedy mohol darovať - svoje požehnanie."

Jeden kňaz sa v súčasnosti takto vyjadril o požehnaní; „Da mojich rúk bolo vložené nesmierne bohatstvo. Sám Kristus chce rozdávať cezo mňa, slabého, svoje požehnanie. Ako žehnal za svojho pobytu na zemi, chce rukami kňazov žehnať aj dnes. Áno, my kňazi sme milionármi, ale nie na peniaze, ale na milosti, ktoré sprostredkujeme. Sme vysielacškami Božieho požehnaní. Všade na svete sú antény, ktoré toto požehnanie prijímajú: chorí, zajatci, prenasledovaní, väznení, hladní. Každým požehnaním, ktoré udeľujeme, rastie naša horlivosť žehnať." Účinok kňazského požehnaní si nevieme dosť oceniť. Kristovým požehnaním rastie Kristova láska v našich srdciach. Eite nikdy nebolo kňazské požehnanie také potrebné ako dnes.

Požehnanie - zdroj víťazstva nad zlom

„Požehnanie je zbraň môjho srdca“ - píše jeden kňaz. „Každé ráno odriekam formulu exorcizmu a každý večer dvíham ruky a požehnávam svoju farnosť. Kríž požehnaní siaha ďaleko, veľmi ďaleko. Jeho predĺžené ramená objímajú celý svet.“ Požehnanie je vždy novým víťazstvom. Žehnajúci kňaz sa stáva duchovným vysielateľom. Vo svete je mnoho antén, čiže srdc, ktoré požehnanie potrebujú a touto cestou dostávajú.

Časté žehnanie kňazov môže priniesť chorému veľké úľavy, Ale darca i prijímateľ musia mať silnú vieru, schopnú i hory prenášať. Mnoho závisí na viere, dôvere a ochote, s akou požehnanie prijímame.

Kňazské skladanie rúk uzdravuje

Matka Mayer-Bernholdová píše: „Vo svojej ťažkej chorobe som často pocítila liečivú silu kňazského požehnaní. Mnohokrát som ležala vo vysokej horúčke a tá náhle prestala, cítila som uľavenie, keď som pocítila na svojej hlave žehnajúcu ruku kňaza.“

Iná, už desiatky rokov ťažko chorá žena, povedala: „Vo svojej chorobe často prijímam kňazské požehnanie. Zakaždým cítim, ako dostávam silu trpezlivo znášať svoje utrpenie a vždy sa znovu odovzdávať do Božej vôle. Vedomie, že ma kňaz aj z diaľky žehná, mi v ťažkých pokušeníach a v hodinách najväčšej sklúčenosti dodáva silu a odvahu vydržať.“

Sila požehnaní pochádza z Kríža

Každé požehnanie znakom kríža je posvätením ľudí a vecí. Kňaz žehná zdvihnutou rukou a znakom kríža. Tým je zreteľne naznačené, že účinok žehnaní prichádza z Kristovej smrti na kríži. Kríž je znamením Kristovho víťazstva. Kňazským žehnaním sa požehnávajú a posväcujú nielen ľudia, ale aj veci, miesto a práca, domov, dielne, pracovné nástroje, dopravné prostriedky. Spolu s prácou človeka majú byť znamením zasvätenia služby Božej. Kňazské ruky

by sa teda nikdy nemali unaviť žehnaním.

Žehnanie laikov

Znakom kríža žehnajú kresťania v prvom rade seba samých. Vždy, keď sa prežehnávajú znakom kríža, požehnávajú svoje myslenie, svoje slová a svoju vôľu. Znakom kríža môže však žehnať aj iných. Svätý František z Assisi nám zanechal toto slávne, laické požehnanie ako svoju závet pre budúce storočia: „Nech ťa žehná Pán, nech ťa chráni, nech ti ukáže svoju tvár a zmiluje sa nad tebou. Nech obráti k tebe svoju tvár a udelí ti pokoj. Nech ti udelí Pán svoje sväté požehnanie. Amen.“

Toto požehnanie môžeme nájsť aj v Starom zákone v knihe Numeri v 6. hlave ako požehnanie odovzdané priamo od Boha Mojžišovi starozákonným kňazom:

"Pán hovoril Mojžišovi: „Povedz Áronovi a jeho synom: Takto budete žehnať Izraelitov.□

*„Nech ťa žehná Pán a nech ťa chráni!
Nech ti Pán ukáže jasnú tvár a nech ti je milostivý!
Nech Pán obráti svoju tvár k tebe a daruje ti pokoj!“*

Takto vložia moje meno na Izraelitov a ja ich požehnám.“

Ruky rodičov sú žehnajúce ruky

Požehnanie rodičov je sprostredkovaním požehnaní od Boha. Sila rodičovského požehnaní spočíva v prvom rade v tajomstve ich stvoriteľského poslania. Dostali podiel na stvoriteľskej moci Božej. Majú veľkú zodpovednosť starať sa nielen o telesný vývoj detí, ale aj o ich vývoj duševný a duchovný. Požehnanie rodičov vyplýva ďalej z tajomstva ich kňazského poslania. Sviatosťou manželstva, týmto „veľkým tajomstvom“, dostávajú muž a žena, otec a matka, kňazskú moc, ktorá im nebude odňatá (sv. Augustín).

Moc a sila rodičovského požehnaní spočíva konečne aj v ich hodnosti ako Božích zástupcov. Za nimi stojí sám Boh, vyslovujúc svoje 4. prikázanie. Rodičovské požehnanie je súčasne „sviatosťou domáceho krbu“. Keďže požehnanie rodičov má veľký význam, majú otec a matka žehnať svoje dieťa už od prvého dňa života, ba už vtedy, keď matka cíti nový život pod srdcom. Rodičia majú s vierou a dôverou dávať svojim deťom na čelo znamenie kríža, podľa možnosti aj so svätenou vodou a hovoriť: "Na príhovor Panny Márie nech ťa žehná Boh Otec, Boh Syn a Boh Duch Svätý. Amen."

V našich katolíckych rodinách má platiť pravidlo: ani deň bez rodičovského požehnaní! Keď si dieťa od malička zvykne na rodičovské požehnanie, nebude sa hanbiť ani ako 14-ročné prijať od otca a matky „požehnanie na dobrú noc“ - hovorí jedna skúsená matka. Dávajte preto, milí rodičia, požehnanie svojim deťom každé ráno a večer. Zvlášť ich požehnanie v deň ich prvého svätého prijímania. Pri odchode z domu, do cudziny, nezabudnite ich žehnať do diaľky aj vtedy, keď sú ďaleko od domu. Rodičovské požehnanie „zaletí k deťom ponad hory, ponad doly“, aj keby boli čo ako vzdialené. Požehnajte ich svätenou vodou a znakom kríža v deň ich sobáša a najmä vo chvíli vášho zomierania. Toto posledné požehnanie je akoby zhrnutím všetkých vašich požehnaní počas celého života a bude sprevádzať vaše deti na všetkých cestách a pomáhať im.

Právo žehnať svoje vnúčatá a svojich zverencov majú aj starí rodičia a vychovávatelia. Aj snúbenci a manželia sa majú vzájomne požehnávať. Najmä manželia si majú dávať krížik na čelo, čím si dodávajú silu, krotia neviazané vášne, riešia napätia a prchkosti a posväcujú si telá i duše.

Dojemne píše jedna vzdelaná, šľachetná matka: „Dôstojný otče, vždy som túžila po kňazskom požehnaní a vyhľadávala som ho. Ale aj sama som často požehnávala druhých. Robila som to vždy v mene Ježiša a s Ježišom. Najviac som žehnala svoje malé deti. Aj v noci som im často dávala na čelo krížik, až ma niekedy napadlo že keď ospejú bude vidno na ich čelách znak kríža..." Na konci svojho listu pridala obdivuhodné slová: „Pretože my, katolíci, máme myslieť na celý svet a milovať všetkých, často som do diaľky žehnala znakom kríža aj Svätého Otca, našich biskupov, kňazov, teológov. To bolo moje tiché tajomstvo, s ktorým sa vám ako kňazovi zverujem až teraz, na konci svojho života."

Žehnať znakom kríža znamená privádzať ku Kristovi

Sila žehnaní

Napísal Neznámy autor
Piatok, 22 Október 2010 13:40

Svojou smrťou na kríži sňal Kristus zo sveta kliatbu hriechu. Keďže však ľudia svojou vinou a pre svoje hriechy vždy znovu padajú pod túto kliatbu, musí Cirkev v Ježišovom mene vždy obnovovať ich vykúpenie. Robí to predovšetkým obnovovaním a sprítomňovaním Kristovej obety - sv. omšou, ale aj ostatnými sviatosťami a tiež kňazským žehnaním. Každé prežehnanie sa s vierou je už požehnaním. Z kríža pramení prúd požehnaní do celého sveta, do každej duše, ktorá verí v Boha a v silu kríža.

Požehnanie krížom je požehnanie Krvou Kristovou. Kríž je znamením z ktorého neustále vyžaruje láska Preto žehnanie znakom kríža privádza ku Kristovi a skrze Krista k Otcovi. Kto má vieru ako dieťa, ten to pochopí. Kríž je znamením najväčšej lásky, je znamením trvalého víťazstva!

„Bedákaš nad zlobou sveta alebo nad bezohľadnosťou a nepochopením svojho okolia? Tvoja trpezlivosť a nervy sú často vystavené tvrdej skúške a často zlyhajú i pri najlepších predsavzatiach. Skús použiť recept denného žehnaní.“ (P. Kiefer O. Cap.) Vezmi každé ráno svätenú vodu, urob ňou znamenie kríža a povedz: „

V mene Ježiša Krista žehnám celú svoju rodinu, žehnám všetkých s ktorými sa dnes stretnem, a ktorí sa odporúčajú do mojej modlitby. Žehnám náš dom a všetkých, ktorí k nám prídu alebo od nás odídu. Amen.“

Krstom a birmovaním nás Kristus spojil so svojim životom a poslaním. Každý kresťan preto môže, ba aj má žehnať čo najviac. Vo svete je takmer 400 000 kňazov a vyše 600 miliónov katolíkov. Aká nesmierna sila požehnaní sa v nich skrýva! Bola by to víťazná armáda, keby všetci a každý deň používali s veriacim a milujúcim srdcom dar požehnaní, hovoriac: „Nech Boh Otec BOH Syn a Duch Svätý žehná, skrze Máriu, Matku milostí, všetkých ľudí, trpiacich, prenasledovaných, hladujúcich. Amen Pane, daj mi žehnajúce ruky. čisté a .bez poškrvny, Aby rozdávali Tvoje požehnanie do celého sveta!

V Liste Efezanom 6,10 napísal Pavol, ako sa chrániť pred zlým, ako sa stať Božím Bojovníkom:

Budte Boží bojovníci - *10 Napokon upevňujte sa v Pánovi a v sile jeho moci. 11 Oblečte si Božiu výzbroj, aby ste mohli čeliť úkladom diabla. 12 Lebo nás nečaká zápas s krvou a telom, ale s kniežatstvami a mocnosťami, s vládcami tohoto temného sveta, so zloduchmi v nebeských sférach. 13 Preto si vezmite Božiu výzbroj, aby ste mohli v deň zla odolať, všetko prekonať a obstáť! 14 Stojte teda: bedrá si prepášte pravdou, oblečte si pancier spravodlivosti 15 a obujte si pohotovosť pre evanjelium pokoja! 16 Pri všetkom si vezmite štít viery, ktorým môžete uhasiť všetky ohnivé šípy zloducha! 17 A zoberte si aj prilbu spásy a meč Ducha, ktorým je Božie slovo! 18 Vo všetkých modlitbách a prosbách sa modlite v každom čase v Duchu! A v ňom*

vytrvalo bdejte a proste za všetkých svätých! 19 Aj za mňa, aby mi bola daná reč, keď otvorím ústa, a aby som smelo zvestoval tajomstvo evanjelia, 20 ktorého vyslancom som aj v okovách, aby som mal v ňom odvahu hovoriť, ako som povinný.

Ak žehnáš druhého, ktorý ti robí zle, ba preklína ťa, požehnaním nielen oslabuješ silu zlého ducha, ktorý toho druhého iba využíva na konanie zla, ale seba samého chrániš pred zlom, ktoré sa na teba rúti od toho človeka. Takto ti nijaké zlo nemôže ublížiť, ak sa za zlo budeš "odvd'áčovať" modlitbou a požehnaním toho človeka. Nezabúdaj, že chrániš rovnako aj svojich blízkych, na ktorých môže preklínanie a zlo, ktoré prijímaš hnevom, krikom či inakšou pomstou zlému človeku. Svojou odpoveďou na zlo, ktorá je plná zla a hnevu či až nenávisti a pomsty, len posilňuješ silu zla v danom človeku, ktorý ti ublížil a on je ešte horší a ty sám si vtiahnutý do zničujúcej sily zla. Príkaz: "Žehnajte a nepreklínajte..." má svoj hlboký zmysel - chráni ťa pred následkami zla... Nezabudni na to...

A nakoniec už len malý príbeh o motýľovi:

Jedného dňa sa na kukle objavil malý otvor. Človek si sadol a pozoroval motýľa niekoľko hodín, ako zápasí a snaží sa dostať cez ten malý otvor. Potom sa zdalo, že jeho pohyb ustal. Vyzeralo to, že sa to nedostalo až tam, kam by malo a nemohlo to ďalej pokračovať. Tak sa človek rozhodol, že motýľovi pomôže, vzal nožnice a kuklu otvoril. Potom sa motýľ ľahko ukázal. Ale mal slabé, drobné telo a scvrknuté krídla. Človek ho ďalej sledoval, pretože čakal, že každú chvíľu roztvorí krídla, rozťahne ich a zväčší, tak aby boli schopné uniesť jeho telo, čakal, že sa stanú pevnými, Nič také sa nestalo! V skutočnosti strávil motýľ zvyšok svojho života len lozením so svojím slabým telom a so scvrknutými krídlami. Nikdy nebol schopný lietať.

Čomu človek vo svojej dobrosrdečnosti a dobrej vôli neporozumel, bola obmedzujúca kukla a zápas, ktorý bol potrebný na to, aby sa motýľ dostal cez malý otvor, bol to boží spôsob, ako dostať tekutinu z tela do krídel motýľa, aby boli schopné lietať, keď sa raz z kukly oslobodí. Niekedy je zápas presne to, čo v živote potrebujeme. Ak by Boh pripustil prežiť náš život bez prekážok, mohlo by nás to ochromiť. Neboli by sme takí silní, akoby sme mohli byť. Nikdy by sme neboli schopní lietať.

Požiadal som o silu... A Boh mi dal starosti, aby ma posilnili.

Požiadal som o múdrosť... A Boh mi dal problémy, aby som ich riešil.

Požiadal som o hojnosť... A Boh mi dal rozum a svaly, aby som pracoval.

Požiadal som o odvahu... A Boh mi dal prekážky, aby som ich prekonával.

Požiadal som o lásku... A Boh mi dal problémových ľudí, aby som im pomohol.

Požiadal som o priazeň... A Boh mi dal príležitosť.

Nedostal som nič z toho, o čo som požiadal... Ale dostal som všetko to, čo som potreboval.

Sila žehnanja

Napísal Neznámy autor
Piatok, 22 Október 2010 13:40

Zdroj: jezis.717.cz